

DÉLMAGYARORSZÁG

Bevezető: Deák Ferenc-u. 2. Telefon 13-33. Kiadóhivatal, Béla-könyvtár és jegyiroda: Aradi uca 8. sz. Telefon 306. Nyomda: Fejéti Sándor sugárút 1. szám. Telefonszám 16-34.

Szeged, 1926 október 26, KEDD

Előfizetési árak: Egy hónapra helyben 40.000 kor., Budapesti és vidéki 45.000 kor. Egy év 480.000 kor. Helyi elvételre 2000 kor. A postai díj a felvételkor jár. A hirdetésárak külön táblázatban közölve.

Apponyi nagy beszéde után Rassay szólal fel a felsőházi vitában.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) A politikai élet érdeklődésének előterében ma Apponyi Albert gróf beszéde áll, amelyet a felsőházi vita során a nemzetgyűlésen mondott el. Apponyi beszédét illetően a vélemények még az egységes pártban is megoszlanak. Az egységes párt nagyrésze szívesen fogadta azokat a súlyos kijelentéseket, amelyeket beszéde során Apponyi tett, a párt kisebb része azonban nem tulajdonít különösebb jelentőséget Apponyi kijelentéseinek és ezt a felfogását azzal magyarázza, hogy Apponyi kijelentései tulajdonképpen az egységes párt egyik tagjának egyetlen és megfontolatlan provokációjára történtek.

Az ellenzékre mély hatást tett Apponyi nagy beszéde és az a két súlyos kijelentés, amellyel

az egységes pártot, illetve a kormányzatot illetve és valószínűleg a következménye az lesz Apponyi mai felszólalásának, hogy a vita újabb lapokat és elmélyült, mert most már nemcsak az ellenzék fog abban erősen részt venni, hanem az egységes pártnak főleg szabad királyválasztó tagjai is felszólalni készünek, hogy állást foglaljanak Apponyi egyes kijelentéseivel szemben.

Az ellenzék részéről Rassay Károly szólal fel a holnapi ülésen és nagyobb beszédet mond a javaslat ellen.

Az egységes pártban az este híre terjedt annak is, hogy Bethlen István miniszterelnök a nemzetgyűlés holnapi ülésén válaszolni készül Apponyi mai felszólalására.

vannak, hogy az ellenzéknek nincs oka félni a választásoktól. Az ellenzék jól ismeri a kormánypárti választási módszert, volt alkalma négy és fél év alatt azt megismerni. Nem félünk a választástól, mert tudjuk, hogy a kormány metódusánál erőszakosabb módszer nem létezik, azonban teljesítjük kötelességünket, szembenézünk az erőszakkal, amely nem mi ellenünk, hanem a polgárság ellen irányul. (Taps.)

Alkotmányos államban a választás eredményét az eszmék küzdelme dönti el. A mi programunk kiállította a tűzpróbát, ez a program ma is igaz, élő valóság.

— Mi éveken keresztül követeltük a jogrend helyreállítását, a takarékoskodik elvnek alkalmazását, békés külpolitikát és szociális közgazdasági politikát. Ha a kormány bizalmat akart maga iránt kelteni külföldön, kénytelen volt átvenni ezeket a jelszavakat, de tetteik nélkül vette át. A kormány legnagyobb sikerének a szanálást tartja, pedig ez is az ellenzék munkájának az eredménye, hiszen Bethlen István Hódmezővásárhelyen kijelentette, hogy Magyarország jövőjét soha nem fizet, a pénzügyminiszter pedig úgy nyilatkozott, hogy a külföldi pénzügy ellenőrzését soha nem tűri el.

Az ellenzék programja volt a külföldi kölcsön megszerzése és a békés külpolitika. Annakidején arra, aki ezekért küzdött, rástűtötték a hazaárulás bélyegét. Ma pedig a kormányzat kényszerből átveszi ezeket a jelszavakat.

Elmondja ezután Rassay, hogy az első, majd a második nemzetgyűlés első éveiben az ellenzék állandóan követelte a kereskedelem szabadságát és a protekció rendszerének megszüntetését minden eredmény nélkül. Jött azonban a szanálás és a külföldi ellenőrző szakértők kötelességévé tették a kormányzatnak a kereskedelem felszabadítását és rátévesztették a nyílt protekciós rendszer megszüntetésére. Számtalanszor rámutattak az ellenzék

a progresszív adózás

bevezetésének szükségességére, de ebben az irányban csak akkor történt meg az első lépés, amikor a külföldi szakértők ötven aranykoronában állapították meg az átlagos adómaximumot. Igaz, hogy ezt a kormány nyolcvan-hilencven aranykoronára emelte fel még. A takarékoskodik is sürgette az ellenzék, de ezen a téren is csak egy külföldi ellenőr hozott könnyebbülést.

erőszakos megrendszabályozással és a közszabadságok meggyérítésével az egész országban.

lódott. Most pedig, amikor elhangzott a frankügyben a Kuria ítélete, ezek a klikkek ismét megjelentek és aláírásokat gyűltenek Windischgrätzék kegyelmi kérvényére és ugyanakkor hivatalos nyilatkozatok is jelennek meg, hogy erre a kegyelmezési aktra szükség is van.

Elsülyedt hajók az Oceánon.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Halifaxi jelentések szerint egy angol gőzös az északamerikai partvidéken elsülyedt. A hajó legénységéből csupán tizenketten menekültek meg. Bordeauxi jelentések szerint a Kalodonia

belga gőzös a portugál partvidéken 41 főnyi legénységével elsülyedt. A katasztrófát kazánrobbanás okozta, amely a hajót valószínűleg kettészelte. Az áldozatok között van a kapitány felesége és négy gyermeke is.

Szabadságot, rendet, haladást és megértést hirdetett Rassay Károly a balpárt szegedi zászlóbontásán.

„Adjanak amnesztiát a frankhamisítóknek, de adjanak kegyelmet a politikai bűnösöknek és — az ártatlanoknak”

Impozáns keretek között alakult meg a balpárt szegedi szervezete.

(A Délmagyarország munkatársától) Impozáns keretek között bontott zászlót vasárnap délelőtti Szegeden az egységes balpárt és a zászlóbontással egyidejűleg kimondotta megalakulását a szegedi demokratikus pártszövetség is. A nagygyűlést a Belvárosi Mozi tágas helyiségében tartották meg, amely zsúfolásig megtelt a demokratikus eszme híveivel, az érdeklődők hatalmas tömegének nagyrésze azonban, többszáz ember már nem fért be a gyűlés helyiségébe, mivel a rendőrök a moritályosság megtiltása után senkit sem bocsátottak be.

A nagygyűlés tíz óra után néhány perccel kezdődött, amikor

Ottovay Károly

megtartotta megnyitó beszédét. Bijelentette, hogy a demokratikus szegedi polgárság már régóta hangoztatja a pártszervezet kiépítésének szükségességét. Most elérkezett az idő arra, hogy a pártszervezet megalakuljon. Mivel a szegedi pártszervezet szoros kapcsolatot kíván teremteni a budapesti időközben megalakult balpárttal, az alakuló nagygyűlés rendezői meghívják a balpárt vezetéseit, hogy itt ismeressék politikai programjukat.

Az elnöki megnyitó után a közönség lelkes éljenzése közben

Rassay Károly,

a balpárt vezére kezdte meg megszabású beszédét. Elmondotta, hogy négy és fél évvel ezelőtt volt utoljára Szegeden és ma is élénken emlékezik arra az izgatott atmoszférára, amely ebben a városban és az egész országban uralkodott. Este utazott vissza Budapestre és másnap este egy rejtélyes bűncselekmény detektívja dörögt el.

— Bennünket akartak elnémitani — mondotta Rassay —, mert azt hitték, hogy velünk az eszméket is cinémithatják. Ezek a dolgok jutnak eszembe, ha visszagondolok arra, amit Bethlen István gróf miniszterelnök...

A karzaton valami fiatal hang a miniszterelnök nevének említésekor élesen kiált, mire a nagygyűlés közönsége harsány „le vele”-vel válaszol.

— ... a nemzetgyűlés egyik legutóbbi ülésén mondott, amikor kijelentette, hogy az ellenzék fél a választásoktól. Erre a kijelentésre akkor nem válaszoltam, mert nem akartam azt, hogy a nemzetgyűlés hátralevő kis idejét meddő szoharcokkal töltse el. Most azonban

innen, Szegedről azt üzenem Bethlen Ist-

A mai kormányzat politikája a sajtó közszabadságok meggyérítésével

Amikor kipillant

a frankbotrány,

azt látja az ország, hogy a kormányzat nem képes kiszakítani magát az azokból a kötelékekből, amelyekkel különböző klikkekhez kapcsol-

Én nem vagyok a bosszu hive — mondotta emelt hangon Rassay — én a kiengesztelődés hive vagyok. Ha a kormány az amnesztia útján elindul, ne csukja be a szemét azok előtt, akik a kormány elleni becsületes harcukban kerültek a törvény elé, mert ezekkel szemben is kell a megértést gyakorolni. Nemcsak külpolitikai érdekek, de a nemzet becsülete is megköveteli azt. (Hosszas taps, éljenzés.)

Rassay ezután arról beszélt, hogy nemcsak politikai, hanem gazdasági kérdésekben is kirívó az ellentét az ország társadalmi és a kormányzat között. Az országban másfél év óta az adómerséki jelszava lett urrá és azt a kormány eleinte igaztásnak minősítette, de azután elfogadta a — jelszót. A törvényhozás tíz tízezer százalékkal leszállította az egyenesadók kulcsát, a kormány pedig bizalmas rendeletben utasította a pénzügyi hatóságokat az adóalapok emelésére, így a valóságban az adók mérséklése helyett mintegy harmincöt százalékos adóemelés következett be.

Az iménti fiatal hang ismét közbeszólt a karzatról valami ellentmondást.

— Nyilván egy boldog ember, akinek

kevés az adója — int feléje Rassay nagy derűltség közben.

Ezután

az adóreviziók

rendszeréről beszélt. Elmondja, hogy a beígért revízió végrehajtásaként a pénzügyminiszter eddig csak Miskolcra küldött le a minisztériumból néhány magasrangú tisztviselőt, de felhatalmazta a pénzügyigazgatóságokat, hogy saját hatáskörükben revídiáják adókövetéseiket. Pedig olyan bürokratát nem teremtett az Isten, aki önmagát korrigálna. Az adózók számára így csak az appella útja marad meg, amelynek eredménye azonban csak közigazgatási bíróság előtt lehet. Itt husz